

Jungfrun i det gröna
Die Jungfrau im Grünen
 (Anon./Übers. G. Sandqvist)

[M.M. ♩ = 76-80]

Stockholm 6 april 1859

p

Det var en gång en jung - fru, hon satt i ro - sen - gård. De
 Ein Mäd - chen ging im Gar - ten, in ih - rem Ro - sen - bain, und

3

ro - sor - na hon ha - de jämt så kä - ra. Och var - je li - tet blom - ster - stånd hon
 woll - te im - mer neu - e Ro - sen fin - den. Sie pfleg - te je - den klei - nen Strauch: er

6

tog u - ti sin vård, ty städs hon vil - le fri - ska kran - sar bä - ra. —
 soll - te blü - hend sein, um all - weil fri - sche Krän - ze draus zu bin - den. —

9

Och hen - nes mo - der var - na - de sin un - ga dot - ter
 Doch ib - re Mut - ter warn - te oft mit die - sen Wor - ten

11

så: "Det smy - ger or - mar un - der blom - ster - stäng - lar." Men
 sie: "Es rin - geln Schlan - gen un - ter die - sen Blü - ten." Je -

14

un - ga dott - ren ak - ta - de ej myc - ket där up - på: "För
 doch das Mäd - chen ach - te - te auf die - se Wor - te nie, "Vor

16

*ritard.**[p]*

or - mar-na nog vak - ta mig Guds äng - lar." Att or - men läg i ro - sen - stånd, det
 Schlan - gen wird mich Got - tes Schutz be - hü - ten." Ob es wohl ei - ne Schlan - ge war, die

19

sä - ger ic - ke jag, men nog var ro - sen gif - tig i - bland
 un - ter Blü - ten lag? Das Mäd - chen tauch - te zwi - schen Ro - sen

21

fle - ra, ty skö - na jung - frun tvät - tar sig i
 nie - der. Seit - dem nun a - ber ba - det sie in

23

tå - rar natt och dag, men vit som förr hon bli - ver al - drig me - ra.
 Trä - nen Tag um Tag, doch rein wie einst - mals wird sie nie - mals wie - der.